

Cap por no ens aturarà

written by Fredi Bentanachs | 4 d'agost de 2017

Un cop arribats a setembre faltará menys d'un mes per votar el Referèndum. No hi ha res guanyat, malgrat que tot sembla indicar que la victòria del Sí és més que probable, car aquesta és la por que tenen l'Estat espanyol, el qual voldrà impedir per tots els mitjans que votem l'1 d'octubre.

Gens de por, si l'Estat fa qualsevol bajanada tot perdent els nervis i impedeix físicament el Referèndum seria una DUI de facto i a més avalada per l'ONU.

Siguem molt conscients que sols poden amenaçar car no poden aplicar el famós article 155 de la seva Constitució, no és tan senzill suspendre l'autonomia. No poden posar Millo i treure Puigdemont, no és legal. Si el TC l'inhabilita, no té cap poder, perquè el President ja ha dit que només el pot inhabilitar el Parlament català i el poble que l'ha votat.

És palès que arribada aquesta tessitura només depèn de nosaltres la victòria, i la fermesa el 2 d'octubre, per defensar-la.

Som conscients del que estem fent. Fem l'acte de llibertat més important des de 1714, quan tenim l'obligació de restituir allò que criminalment els Borbons genocides ens varen prendre per les armes. D'ençà de 1715, sempre que els catalans ens hem intentat aixecar, només ens han pogut doblegar amb la força, ja que mai han tingut la força de la raó, senzillament perquè és nostra.

Per exemple, les revoltes carlines i bullangues fins a la I República, el segle XIX reprimides a sang i foc bombardejant Barcelona. A l'inici del segle XX: Setmana Tràgica i massacre d'obrers, assalt a El Cucut, desfeta de la Mancomunitat i Dictadura de Primo de Rivera. Després de la victòria de Macià el 1931, amenaces i retallades de l'Estatut, el 1934

aixecament de nou contra Catalunya i bombardeig a Barcelona. El 1936 recuperació de part de les llibertats, però l'aixecament nazi-feixista del genocida Franco que porta a la destrucció de Catalunya, persecucions i massacres durant quaranta anys de dictadura. El 1976 tornada de part de les llibertats amb el retorn de Tarradellas, quan a poc a poc hom intenta augmentar l'autonomia minsa que ja teníem, ai las!, cop d'estat de Tejero, seguint pautes a l'ombra de l'Alianza Popular i la Casa Real. I la LOAPA torna a retallar les minses llibertats. Però en ple segle XXI i en un context democràtic, les tornes han canviat.

Aquesta petita cronologia històrica ens ha de servir per adonar-nos d'on som i que no podem defallir, vivim una revolució pacífica i democràtica i ja no tenim por, la por ara la té Espanya.

L'11S ha de ser l'esclat de joia que ens ha de dur fermes i units com a poble vers la victòria imparabile de l'1 d'octubre. Només depèn de nosaltres deixar aquest malson anomenat Espanya enrere i avançar imparables, ara sí, cap al futur, cap a la República Catalana. Sense por i decididament endavant.